

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5SŽk/3/2019
Identifikačné číslo spisu: 7017200858
Dátum vydania rozhodnutia: 12.12.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7017200858.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci sťažovateľky (žalobkyne): O. J., L. X, P., zastúpenej JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou so sídlom Štúrova 20, Košice, proti žalovanému: Krajský súd v Košiciach, so sídlom Štúrova 29, Košice, o žalobe proti nečinnosti žalovaného ako orgánu verejnej správy v konaní vedenom pod sp.zn. 1Spr. O/109/09, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Sa/32/2017 zo 6. apríla 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 1Sa/32/2017 zo 6. apríla 2018 z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) uznesením sp.zn. 1Sa/32/2017 z 06.04.2018 podľa § 249 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu žalobkyne proti nečinnosti žalovaného ako orgánu verejnej správy v konaní vedenom pod sp. zn. 1Spr. O/109/09 a účastníkom právo na náhradu trov konania podľa § 167 ods. 1 SSP a § 168 SSP nepriznal.

2. V odôvodnení uznesenia krajský súd uviedol, že žalobkyňa sa žalobou domáhala, aby súd uznesením uložil žalovanému povinnosť doručiť žalobkyňi rozhodnutie sp.zn. 1Spr. O/109/09 z 10.02.2009 do 15 dní od doručenia tohto uznesenia. V dôvodoch žaloby uviedla, že rozhodnutím Okresného súdu Košice II sp.zn. 1Spr O/795/2008 z 29.12.2008 bolo rozhodnuté o skončení jej štátnozamestnaneckého pomeru. Žalobkyňa podala proti tomuto rozhodnutiu odvolanie. Krajský súd v Košiciach rozhodnutím sp.zn. 1Spr. O/109/09 z 10.02.2009 odvolanie žalobkyne zamietol a rozhodnutie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru potvrdil. Žalobkyňa namietala, že rozhodnutie krajského súdu jej nebolo nikdy doručené, keď na doručenke, s ktorou sa mala možnosť oboznámiť, sa nenachádza podpis žalobkyne, ale podpis jej dcéry, ktorá nebola oprávnená na preberanie zásielok určených žalobkyňi do vlastných rúk.

3. Krajský súd uviedol, že podstatou žaloby proti nečinnosti orgánu verejnej správy je odstránenie

existujúcej nečinnosti orgánu verejnej správy. Nezistenie nečinnosti u žalovaného orgánu verejnej správy je dôvodom pre rozhodnutie súdu o zamietnutí žaloby (§ 249 SSP). Súd tak rozhodne najmä vtedy, ak sa preukáže, že žalovaný nie je nečinný. Súd uznesením žalobu zamietne aj vtedy, ak sa žalobca domáha toho, aby žalovaný konal a rozhodol v už právoplatne skončenom administratívnom konaní. Krajský súd preto skúmal, či predmetné administratívne konanie je alebo nie je právoplatne skončené.

4. Z obsahu spisovej dokumentácie žalovaného, ako aj z prílohy pripojenej žalobkyňou k žalobe, t. j. odpoveďou žalovaného na sťažnosť žalobkyne z 22.07.2013, ktorou žalobkyňa splnila podmienku podľa § 246 ods. 2 SSP, podľa krajského súdu vyplýva, že rozhodnutie žalovaného sp. zn. 1Spr. O/109/09 z 10.02.2009 bolo žalobkyňi doručené do vlastných rúk. Krajský súd poukázal na to, že sama žalobkyňa k žalobe pripojila rozhodnutie žalovaného sp.zn. 1Spr. O/109/09 z 10.02.2009, ktoré podľa pečiatky žalovaného nadobudlo právoplatnosť dňa 13.02.2009.

5. Ďalej krajský súd uviedol, že z obsahu doručenky, ktorá je pripojená k rozhodnutiu žalovaného a ktoré rozhodnutie je tam na doručenke označené sp.zn. 1Spr0/109/09, vyplýva, že zásielka s týmto rozhodnutím žalovaného sp.zn. 1Spr. O/109/09 bola doručovaná Poštou Košice II do vlastných rúk žalobkyne v súlade s § 25 ods. 4 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, pričom na predmetnej doručenke sa nachádza odtlačok pečiatky „VÝHRADA ODNÁŠKY“, údaj o uložení zásielky dňa 12.02.2009 a podpis adresáta zásielky - O. J., Q. X, P. XX, o prevzatí zásielky dňa 13.02.2009. Údaje uvedené na doručenke potvrdila odtlačkom pečiatky Pošta Košice 11. Z obsahu žaloby nevyplýva, že by žalobkyňa ňou tvrdené nedoručenie zásielky do vlastných rúk reklamovala na Pošte Košice 11 v zmysle § 25 zákona č. 507/2001 Z. z. o poštových službách v znení účinnom do 13.10.2011.

6. Ďalej krajský súd na podporu toho, že uvedené administratívne konanie vedené žalovaným pod sp.zn. 1Spr. O/109/09 bolo právoplatne skončené, uviedol, že aj z obsahu žalovaným predloženého súdneho spisu Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3S/6/2011 vyplýva, že žalobkyňa ani v odvolaní z 19.07.2012 podanom proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove pod č.k. 3S/6/2011-60 z 22.03.2012 netvrdila, že by jej rozhodnutie žalovaného nebolo doručené. Ak sa žalobkyňa v tomto konaní domáhala preskúmania rozhodnutia žalovaného sp.zn. 1Spr. O/109/09 z 10.02.2009, potom toto rozhodnutie jej muselo byť doručené do vlastných rúk alebo inej oprávnenej osobe na základe splnomocnenia, ktorá taktiež má právo prijímať za adresáta zásielky určené do vlastných rúk. Ani Krajský súd v Prešove pri skúmaní včasnosti podania žaloby nezistil, že by predmetné rozhodnutie žalovaného nebolo doručené žalobkyňi do vlastných rúk a ak konanie o žalobe uznesením č.k. 3S/6/2011-60 z 22.03.2012 podľa § 250d ods. 3 OSP zastavil, pretože žalobkyňa podala žalobu oneskorene, tak vychádzal z doručenky pripojenej k rozhodnutiu žalovaného, podľa ktorej žalobkyňa prevzala zásielku s predmetným rozhodnutím sp.zn. 1Spr. O/109/09 dňa 13.02.2009.

7. Na základe uvedeného krajský súd konštatoval, že žalobkyňa sa domáhala, aby žalovaný konal v už právoplatne skončenom administratívnom konaní, a preto žalobu žalobkyne ako nedôvodnú podľa § 249 SSP uznesením zamietol.

8. Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podala žalobkyňa (ďalej aj „sťažovateľka“) prostredníctvom advokáta v zákonom stanovenej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f/ a g/ SSP, navrhujúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

9. V dôvodoch uviedla, že v konaní, v ktorom je žalovaným Krajský súd v Košiciach existuje dôvodná pochybnosť o nestrannosti sudcu, a to predovšetkým z hľadiska teórie zdania. V situácii, kedy sudcom vo veci rozhodujúcim je sudca súdu, ktorý vystupuje ako účastník konania, je nesporné, že rozhoduje o zákonnosti postupu predsedu súdu, ktorý je nielen jeho kolegom, ale disponuje aj oprávneniami ovplyvňujúcimi postavenie sudcu (napr. oprávnením podať návrh na disciplinárne konanie). Za tohto stavu nie je možné všeobecnými konštatovaniami rozptýliť pochybnosti o nezáujatosti, ktoré z takéhoto postavenia sudcu vyplývajú, tak ako to urobil Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp.zn. 4Ndz/1/2017 zo 17.10.2017.

10. Krajský súd podľa žalobkyne vec nesprávne právne posúdil, keď dospel k záveru, že konanie je

právoplatne skončené, a preto žaloba nie je dôvodná. Tento názor krajského súdu nemožno podľa žalobkyne vyvodit' ani z obsahu žaloby, ani z administratívneho spisu žalovaného. Kľúčovým bodom napadnutého uznesenia krajského súdu je konštatovanie, že na doručenke zásielky, ktorou malo byť doručované rozhodnutie žalovaného o odvolaní žalobkyne, je podpis adresáta zásielky - O.. Uvedené je svojvoľným záverom krajského súdu, že podpis na doručenke je podpisom adresáta, teda žalobkyne. Konštrukcia o tom, že existencia doručenky s podpisom J. preukazuje doručenie rozhodnutia žalobkyni nemá oporu v žiadnom ustanovení právneho predpisu. Žalobkyňa poukázala na to, že v administratívnom spise sú podania obsahujúce jej pravé podpisy, a že jednoduché porovnanie týchto podpisov preukazuje to, že podpis na spornej doručenke nie je jej. Krajskému súdu podľa žalobkyne nič nebránilo, aby totožnosť osoby, ktorá uvedenú zásielku prevzala, zistil dopytom adresovaným Slovenskej pošte, a.s. Podľa žalobkyne skutočnosť, že rozhodnutie žalovaného o jej odvolaní napadla žalobou nepreukazuje, že jej toto rozhodnutie bolo doručené zákonným spôsobom.

11. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalobkyne uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s napadnutým uznesením krajského súdu a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobkyne ako nedôvodnú zamietol.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti (453 ods. 1 a ods. 2 SSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobkyne nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

13. Predmetom kasačného konania bolo uznesenie, ktorým krajský súd podľa § 249 SSP zamietol žalobu žalobkyne proti nečinnosti žalovaného ako orgánu verejnej správy v konaní vedenom pod sp.zn. 1Spr. O/109/09.

14. Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ SSP na účely tohto zákona sa rozumie nečinnosťou orgánu verejnej správy stav, keď orgán verejnej správy protiprávne nepokračuje v začatom administratívnom konaní, alebo stav, keď orgán verejnej správy protiprávne z úradnej povinnosti nezačal administratívne konanie.

15. Podľa § 242 ods. 1 SSP žalobca sa môže žalobou domáhať odstránenia nečinnosti orgánu verejnej správy v začatom administratívnom konaní.

16. Podľa § 249 SSP, ak správny súd po preskúmaní nezistí nečinnosť žalovaného, uznesením žalobu zamietne.

17. Nečinnosť správneho orgánu ako nezákonný a negatívny jav nastáva vtedy, keď správny orgán vo veci nekoná (je pasívny), aj keď podľa zákona je povinný konať. V prípadoch, keď obsahom príslušnej právnej normy je povinnosť správneho orgánu konať, je nečinnosť nezákonná a protiprávna a v hrubom rozpore so zásadou zákonnosti vo verejnej správe.

18. Nečinnosťou správneho orgánu sa rozumie jeho pasivita vo veciach, ktoré mu boli predložené na rozhodnutie, aj keď niet žiadnej zákonnej alebo faktickej prekážky na to, aby správny orgán konal a rozhodol. Nečinnosť môže spočívať v opomenutí správneho orgánu vykonať predpísaný úkon alebo v zbytočných prieťahoch v jeho postupe, ale môže spočívať aj v tom, že namiesto rozhodnutia správny orgán tvrdí nedostatok svojej právomoci a vec vybaví iba listom alebo informáciou, prípadne záznamom v spise. Obsahom návrhu na začatie konania musí byť tvrdenie, že v konaní niet žiadnej prekážky na úkony správneho orgánu, a napriek tomu správny orgán nekoná, a toto nekonanie je nečinnosťou. Nekonanie musí byť v rozpore s konkrétnym zákonným ustanovením, ktoré obsahuje príkaz pre správny orgán postupovať, konať, vykonávať určité procesné úkony a rozhodovať (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Sžnč/3/2011 z 27.10.2011).

19. Podstata a účel konania proti nečinnosti orgánu verejnej správy spočíva v možnosti účastníkov konania pred orgánom verejnej moci domáhať sa prostredníctvom žaloby odstránenia nečinnosti orgánu verejnej správy, ktorý vo veci nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným

právnym predpisom, pričom týmto odstránením nečinnosti orgánu verejnej správy sa vytvoria predpoklady aj na odstránenie právnej neistoty účastníkov tohto konania. Úloha súdu v tomto konaní spočíva v povinnosti preskúmať na základe žaloby, či je dotknutý orgán verejnej správy v napadnutom konaní skutočne nečinný, resp. či nekoná bez vážneho, t. j. právne relevantného a akceptovateľného dôvodu, a na tomto základe rozhodnúť buď tak, že dotknutému orgánu verejnej správy uznesením uloží, aby v primeranej lehote vo veci rozhodol, alebo, ak dospeje k záveru, že žaloba je nedôvodná alebo neprípustná, žalobu uznesením zamietne (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 39/2016-13 z 03.02.2016).

20. Žalobkyňa nečinnosť žalovaného v prejednávanej veci odôvodňovala tým, že jej nebolo doručené rozhodnutie žalovaného č. 1Spr. O/109/09 z 10.02.2009, ktorým žalovaný podľa § 138 zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe (ďalej len „zákon č. 312/2001 Z.z.“) zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne č. 1 Spr O/795/2008 z 29.12.2008.

21. Podľa § 141 ods. 1 zákona č. 312/2001 Z.z. písomnosť týkajúca sa štátnozamestnaneckého pomeru (ďalej len „písomnosť“) musí byť doručená štátnemu zamestnancovi do vlastných rúk.

22. Podľa § 141 ods. 3 zákona č. 312/2001 Z.z. písomnosť doručovaná poštou sa zasiela na poslednú známu adresu štátneho zamestnanca ako doporučená zásielka s doručenkou a poznámkou „do vlastných rúk“.

23. Podľa § 141 ods. 4 zákona č. 312/2001 Z.z. povinnosť služobného úradu doručiť písomnosť je splnená, len čo štátny zamestnanec písomnosť prevezme alebo len čo ju pošta vrátila odosielajúcemu služobnému úradu ako nedoručiteľnú a štátny zamestnanec svojím konaním alebo opomenutím doručenie písomnosti zmaril. Účinky doručenia nastanú aj vtedy, keď štátny zamestnanec prijatie písomnosti bezdôvodne odmietne.

24. Podľa § 144 ods. 1 zákona č. 312/2001 Z.z. právoplatné rozhodnutia vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru podľa tohto zákona sú preskúmateľné súdom.

25. Podľa § 144 ods. 2 zákona č. 312/2001 Z.z. žaloba na preskúmanie právoplatného rozhodnutia vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru sa musí podať do dvoch mesiacov odo dňa doručenia rozhodnutia odvolacieho orgánu.

26. Uložiť povinnosť orgánu verejnej správy podľa § 250 ods. 1 SSP možno len za splnenia podmienky, že orgán verejnej správy protiprávne nepokračuje v začatom administratívnom konaní, t. j. nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom. Kasačný súd dospel k záveru, že táto podmienka v prejednávanej veci splnená nie je.

27. Z originálu doručky, pripojenej k rozhodnutiu žalovaného č. 1Spr. O/109/09 z 10.02.2009, kasačný súd zistil, že žalovaný rovnopis rozhodnutia č. 1Spr. O/109/09 z 10.02.2009 žalobkyňi doručoval v súlade s § 141 ods. 3 zákona č. 312/2001 Z. z. poštou na adresu žalobkyne Q. X, XXX XX P. XX, ako doporučenú zásielku s doručenkou a s poznámkou „do vlastných rúk“. Na doručenke sa nachádza podpis J. s dátumom prevzatia zásielky dňa 13.02.2009. Údaje uvedené na doručenke potvrdila odtlačkom pečiatky Pošta Košice 11.

28. Kasačný súd v tejto súvislosti poukazuje na podstatu a účel konania na ochranu proti nečinnosti orgánu verejnej správy podľa § 242 a nasl. SSP. Správny súd má v tomto konaní ochrániť účastníka, ktorý sa neúspešne domáha, aby orgán verejnej správy vo veci vykonal predpísaný úkon resp. aby rozhodol. V prejednávanej veci však rovnopis písomného vyhotovenia rozhodnutia žalovaného č. 1Spr. O/109/09 z 10.02.2009 bol v súlade s § 141 ods. 3 zákona č. 312/2001 Z.z. žalovaným odovzdaný na doručenie žalobkyňi poštou, a teda úkon smerujúci k doručeniu predmetného rozhodnutia žalovaného žalobkyňi bol urobený. Z uvedeného dôvodu kasačný súd nezistil žalobkyňou tvrdenú nečinnosť žalovaného v konaní vedenom pod sp. zn. 1Spr O/109/09, z ktorého dôvodu krajský súd postupoval v súlade s § 249 SSP, keď uznesením žalobu žalobkyne zamietol.

29. Kasačný súd navyše poukazuje na to, že na prípady tzv. opomenutých účastníkov (ktorým nebolo rozhodnutie orgánu verejnej správy doručené) pamätá ustanovenie § 250b ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, účinného do 30.06.2016 (resp. od 01.07.2016 ustanovenie § 179 Správneho súdneho poriadku). Pokiaľ by kasačný súd pripustil, že žalobou proti nečinnosti orgánu verejnej správy sa možno (kedykoľvek) domáhať doručenia rozhodnutia orgánu verejnej správy, poprel by v podstate zmysel ustanovenia § 250b ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, účinného do 30.06.2016 (resp. ustanovenia § 179 ods. 1 Správneho súdneho poriadku účinného od 01.07.2016), ktoré stanovujú objektívnu lehotu na podanie žaloby opomenutého účastníka (do troch rokov od vydania rozhodnutia orgánu verejnej správy). Uvedený korektív má zásadný význam, pretože chráni právnu istotu spojenú s vydaním rozhodnutí, pri ktorých by v dôsledku chybného doručovania mohla byť následne spochybnená ich právoplatnosť.

30. Pokiaľ žalobkyňa v konaní namietala, že zásielku s uvedeným rozhodnutím žalovaného neprevzala ona, resp. že podpis na doručenke nie je jej, kasačný súd uvádza, že nie je účelom konania proti nečinnosti orgánu verejnej správy odstraňovať takéto vady v doručovaní, ak účastníkovi administratívneho konania bolo rozhodnutie orgánu verejnej správy doručované. Riadnosť doručenia, prípadne aj včasnosť podania opravného prostriedku, resp. správnej žaloby by sa skúmali v nadväzujúcom druhostupňovom administratívnom konaní alebo správnom súdnom konaní pri posudzovaní splnenia zákonných podmienok pre ich realizovanie.

31. Kasačný súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že žalobkyňa sa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1Spr. O/109/09 z 10.02.2009 žalobou z 29.07.2010, danou na poštovú prepravu dňa 04.08.2010, pričom Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 3S/6/2011-60 z 22.03.2012 konanie podľa § 250d ods. 3 OSP zastavil z dôvodu, že žalobkyňa podala žalobu oneskorene, keď napadnuté rozhodnutie jej bolo doručené dňa 13.02.2009 a lehota na podanie žaloby v súlade s § 250b ods. 1 OSP uplynula dňa 14.04.2009. Následne Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp.zn. 4Sžo/54/2012 z 12.11.2012 odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č.k. 3S/6/2011-60 z 22.03.2012 odmietol ako oneskorene podané podľa § 202 ods. 1 písm. a/ OSP. Žalobkyňa v žalobe a ani v odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č.k. 3S/6/2011-60 z 22.03.2012 nenamietala, že jej rozhodnutie žalovaného č. 1Spr. O/109/09 z 10.02.2009 nebolo doručené.

32. K zhora uvedenému kasačný súd dáva do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ t.j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením, či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení.

33. Ako nedôvodnú vyhodnotil kasačný súd aj námietku žalobkyne, že v konaní existuje dôvodná pochybnosť o nestrannosti sudcu D.. E. P.. Kasačný súd k tejto námietke uvádza, že o návrhu žalobkyne na vylúčenie sudcu D.. E. P. rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp.zn. 4Ndz/1/2017 zo 17.10.2017 tak, že tento sudca nebol vylúčený z prejednávania a rozhodovania vo veci. Najvyšší súd sa v tomto uznesení vysporiadal s námietkou zaujatosti, ktorú žalobkyňa, rovnako ako v kasačnej sťažnosti odôvodňovala tým, že menovaný sudca vykonáva súdnicstvo na Krajskom súde v Košiciach, ktorý je v prejednávanej veci žalovaným, ktorú skutočnosť žalobkyňa považovala za objektívny dôvod pre vznik pochybností o nezaujatosti konania a rozhodovania namietaného sudcu. Žalobkyňa v kasačnej sťažnosti neuviedla v tomto smere žiadne nové skutočnosti.

34. Na základe uvedeného kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobkyne podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

35. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že žalobkyni (sťažovateľke), ktorá v kasačnom konaní nemala úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP), a zároveň ich náhradu nepriznal ani žalovanému, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 SSP).

36. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.